

- жемъ му надви, та да го вържемъ, за да го смиримъ; а ный ще ти дадемъ всякой по тысящъ и сто сребърника.
- 6 И рече Далида Самсону: Яви ми, моля, въ що е голѣма-та ти сила, и съ какво да тя вържѣтъ та да ся смиришь. И рече ѿ Самсонъ: Ако мя вържѣтъ съсѣдъ седмъ прѣсны тетивы, които не сж още изсъхнѣлы, тогазы ще станѣ безсилень, и ще бѣдѣ както единъ отъ чловѣцѣ-тъ. Тогазы ѿ донесохъ Филистимскы-тъ войводы седмъ прѣсны тетивы, които оше не бѣхъ изсъхнѣлы, и върза го съ 7 тѣхъ. (А засада-та сѣдѣше съ неѣж въ ложницѣ-тѣ.) И тя му рече: Филистимци-тъ вързѣ тебе, Самсоне. А той скѣса тетивы-тъ, както бы ся скѣсала вървь отъ къльница когато померише огнь-тъ. И не ся позна сила-та му.
- 10 И рече Далида Самсону: Ето, ты мя излѣга, и лѣжы ми си казалъ; какжи ми сега, моля, съ какво да тя вържѣтъ? 11 А той ѿ рече: Ако мя вържѣтъ яко съ новы вѣжы, които не сж още употреблены, тогазы ще станѣ безсилень, и ще бѣдѣ дѣ като единъ отъ чловѣцѣ-тъ. Зѣ прочее Далида новы вѣжы, та го върза съ тѣхъ, и рече му: Филистимци-тъ вързѣ тебе, Самсоне. (А засада-та сѣдѣше въ ложницѣ-тѣ.) И скѣса гы отъ мышцы-тъ си като нишкъ.
- 13 И рече Далида Самсону: До сега си мя лѣгалъ, и казалъ ми си лѣжы; какжи ми съсѣ що да тя вържѣтъ. И рече ѿ: Ако вѣтъчешъ седмъ-тъ плетеницы на главѣ-тъ 14 ми въ тканіе-то. И тя гы вѣтъча и уврѣ и колче-то, и рече му: Филистимци-тъ вързѣ тебе, Самсоне. И събуди ся отъ сънѣ-тъ си, и истъргна колче-то на станѣ-тъ съ тканіе-то.
- 15 Тогазы му рече: «Какъ думаешъ: Обычамъ тя, като сѣрдце-то ти не е съ мене? ето ты мя излѣга три пѣти, и не ми яви въ що е голѣма-та ти сила. И понеже му досаждаше всякой день съ думы-тъ си, и принуждаваше го толкозы, што душа-та му ся утѣсни до смърть, 16 «откры ѿ всичко-то си сѣрдце, и рече ѿ: «Бръсначъ не е възлѣзвалъ на главѣ-тъ ми; защото азъ съмъ Назирей Богу отъ утробѣ-тъ на майкѣ си. Ако ся обрѣнѣ, тогазы сила-та ми ще ся оттегли отъ мене, и ще станѣ безсилень, и ще бѣдѣ като всичкы-тъ чловѣцѣ.
- 18 И като видѣ Далида, че ѿ откры всичко-то си сѣрдце, прати та повѣка войводы-тъ Филистимскы, и говорѣше: Възлѣз-те тойзи пѣтъ; защото ми откры всичко-то си сѣрдце. Тогазы възлѣзохъ при неѣж войводы-тъ Филистимскы, та донесохъ и 19 сребро-то въ рѣцѣ-тъ си. И «приспа го на колѣнѣ-тъ си; и повѣка чловѣка, та обрѣнѣ седмъ-тъ плетеницы на главѣ-тъ му; и начинѣ да го смирява, и сила-та му ся оттегли отъ него. И тя рече: 20 Филистимци-тъ вързѣ тебе, Самсоне. И той ся събуди отъ сънѣ-тъ си, и рече: Ще излѣзѣ като другъ пѣтъ, и ще ся отърѣѣж. Но той не позна че Господъ бѣше ся оттеглилъ отъ него. И хванѣхъ го 21 Филистимци-тъ, и избодохъ очѣ-тъ му, и снѣхъ го въ Газѣ, и вързахъ го съ оковы: и мелѣше въ тъмницѣ-тѣ.
- 22 И косми-тъ на главѣ-тъ му начинѣхъ да порастуватъ пакъ отъ както бы обрѣснѣ. И събрахъ ся войводы-тъ Филистимскы за да принесѣтъ голѣмѣ жрътѣ на Дагона богъ-тъ си, и да ся възвеселятъ; защото рекохъ: Нашѣй богъ прѣдаде въ рѣкѣ-тъ ни Самсона неприя- 23 теля нашѣ. И когато го видѣхъ люде-тъ, «хваляхъ богъ-тъ си, и говорѣхъ: Нашѣй богъ прѣдаде въ рѣкѣ-тъ ни неприя- 24 теля ни и разорителя на земѣ-тъ ни, който уби множество отъ насъ. И «когато ся възвесели сѣрдце-то имъ, рекохъ: Повѣкайте Самсона, за да ни поиграе. И повѣкахъ Самсона изъ тъмницѣ-тъ, та игра прѣдъ тѣхъ; и поставихъ го между 25 стѣлповѣ-тъ. И рече Самсонъ на дѣте-то, което го държеше за рѣкѣ-тъ: Оста- 26 ви мя да наипамъ стѣлповѣ-тъ, на които стой домъ-тъ, за да ся подпрѣ на тѣхъ. А домъ-тъ бѣше пѣлъ съ мѣжѣ и жены: и тамъ бѣхъ всичкы-тъ войво- 27 ды Филистимскы: и «на покрывѣ-тъ около три тысящи мѣжѣ и жены, които гледахъ Самсона като играеше. И извы- 28 ка Самсонъ къмъ Господа, и рече: Господи Іеова, «помени мя, моля; и укрѣпи мя, моля, само тойзи пѣтъ, Боже, за да си отмѣстиѣ противъ Филистимцы-тъ 29 единѣжъ, за двѣ-тъ си очѣ. И пригърнѣ Самсонъ сѣдѣни-тъ два стѣлпа, на които стоеше домъ-тъ, и опрѣ ся на тѣхъ, на 30 единый-тъ съ деснѣ-тъ си рѣкѣ, и на другый-тъ съ лѣвѣ-тъ си. И рече Самсонъ: Нека умре душа-та ми съ Филистимцы-тъ: и наведе ся съсѣ силѣ: и домъ-тъ паднѣ вързѣ войводы-тъ, и вързѣ всичкы-тъ люде които бѣхъ въ него. А умрѣли-тъ които умъртви на умираніе-то си, бѣхъ повече отъ онѣзи които бѣ умъртвилъ въ животь-тъ си.
- 31 Тогазы слѣзохъ братія-та му, и всичкый домъ на отца му, та го зѣхъ, и занесохъ та го «погребохъ между Сараѣж и Есваотъ, въ гробъ-тъ на отца му Маноя. И сѣди той Израїля двадесетъ го- 32 динѣ.

е Гл. 14; 16.

е Млх. 7; 5.

д Числ. 6; 5. Гл. 13; 5.

е Прит. 7; 26, 27.

ж Числ. 14; 9, 42, 43. Ис.

Нав. 7; 12. 1 Цар. 16; 14.

18; 12, 28; 15, 16. 2 Лв.

15; 2.

з Дан. 5; 4.

и Гл. 9; 27.

і Втор. 22; 8.

к Іер. 15; 15.

л Гл. 13; 25.